

ایران

مسابح امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیع‌ی
سرمدییر: جواد دلیری

اذان ظهر ۱۳/۰۱ اذان مغرب ۲۰/۱۸ نیمه شب شرعی ۰۳/۱۲ اذان صبح فردا ۴/۲۶ طلوع آفتاب فردا ۶/۰۳	
    	
    	
امام موسی کاظم(ع): خشم، کلید هربدی است.	
سخن روز	

تحف العقول،ص.۲۱۶

    		

#دشت_برچی

انفجار بمب در نزدیکی مدرسه‌ای دخترانه در دشت برچی کابل افغانستان
آقندر تلخ بود که در کنار کاربران افغان کاربران ایرانی با غم و ناراحتی از این فاجعه نوشتند و با طالبان و داعش به‌عنوان متهمان این فاجعه حمله به مدرسه‌ای که دانش‌آموزانش درخواست کرده بودند کتاب‌های درسی به آنها داده شود بارها بازنشر شد و از آنجا که طالبان و داعش به‌عنوان متهمان این فاجعه مطرح هستند کاربران درباره این گروه‌ها و خطرات‌شان نوشتند: «کابل دخترانش را از دست داد. کابل دیگر کابل نمی‌شود...کابل برگشت به دهه ۷۰»، «کتاب می‌خواستند بمب برایشان آورده‌ند...»، «جان مادر کجاستی؟»، «دخترهای مدرسه‌ای رو کشتن. دسته دسته بچه بی‌گناه رو. سلاخی شون کردن. چون می‌رفتن مدرسه...»، «دنیای امروز دنیای دروغ‌های زیباییست. کودک دشت برچی به اندازه کودک اروپایی و امریکایی زیبا و ارزشمند است اما پرپر می‌شوند بی آنکه قلب سیاستمدارانی را بلرزانند...»، «عکس بچه‌های افغان در کنار کتاب هاشون قلب آدم رو به درد میاره...»، «هر روز بر قبرستان‌های دسته جمعی ما افزوده می‌شود. تپه‌هایی که خانه ابدی صدها جوان شدند. عشق‌هایی که به خاک سپرده شد. امیدهایی که از بین رفت و ما باز فراموش می‌کنیم...»، «میگفتن زنده به گور کردن دختران رسم جاهلیت بوده بود. داعش و سعودی و طالبان فرزندان همان عرب‌های جاهل هستند که امروز در عراق، سوریه، یمن، بحرین و لبنان کشتار گور رانه‌اندازی می‌کنند. امروز در افغانستان به همان رسم جاهلیت

شهر وند مجازی
بگانه خدایی

موشک چینی در اقیانوس هند

سقوط موشک چینی چند روزی ذهن همه را درگیر کرده بود و خیلی‌ها نگران بودند که نکند بقایای این موشک منجر به تلفات انسانی شود. چون پیش‌بینی‌هایی برای سقوط موشک در کشورهایی چون ترکمنستان انجام شده بود. دیروز بالاخره موشک در اقیانوس هند سقوط کرد و به کسی آسیب نزد اما همچنان بحث درباره آن در میان کاربران ایرانی شبکه‌های اجتماعی جریان داشت و خیلی‌ها هم با این موضوع شوخی کردند: «بقایای موشک چینی ساعت ۲:۴۳ به وقت گریونپج به اقیانوس هند (جنوب غربی هند و سریلانکا) خورد. چین پیش‌بینی کرده بود حوالی دریای مدیترانه می‌خوره زمین. پیش‌بینی مؤسسه واقع در کالیفرنیا درست‌تر بود که از سه تخمینش یکی اقیانوس هند بود»، «اینکه ملت هنوز فکر می‌کنن قسمت‌های جدا شده از موشک ترکیده چینی بعد از یک هفته احتمال داره و سرشون فرود بیاد خیلی جالبه. یعنی سقوط آزاد از ارتفاع حداکثر ۲۰کیلومتری (تا جو) به سطح زمین چقدر طول میکشه؟»، «بعد از تحقیقات

سقوط کرد تو اقیانوس هند.»

روز میشل فرودون: آنچه کیارستمی از طبیعت می‌گرفت از ذهن روشنفکرش بود

کیارستمی یک انسان تنورسین نبود و آنچه که از طبیعت می‌گرفت به ذهن روشنفکر او برمی‌گردد که آن را به یک پروژه عکاسی اختصاص می‌داد. ذهنیت کیارستمی نسبت به عکس‌ها یا دوربینی که با آن کار می‌کرد اینگونه بود که ابداً از ابزار پیچیده‌ای استفاده نمی‌کرد یا دوربین خیلی حرفه‌ای نداشت. هیچگاه او را با ذهنیت و ابزار پیچیده نسبت به عکاسی ندیده‌ام. یکی از مسائل مهم در عکس‌های او این بود که پس از چاپ عکس‌ها، آن را نقاشی می‌کرد. ولی در بعد نقاشی، او تنها قصد اشتراک آنها را با دوستانش نداشت بلکه قصد داشت آنها را به اشتراک عمومی بگذارد. هرچند هیچگاه خود را به‌عنوان نقاش، در مجامع عمومی معرفی نمی‌کرد. درباره چاپ کتاب «عکس‌های کیارستمی» در مذاکره با یک ناشر ایرانی و فرانسوی هستیم تا بزودی این کتاب را در ایران هم منتشر کنیم.

بخشی از گفته‌های این هنرمند فرانسوی و رئیس سابق «کایه دو سینما» در نشست مجازی پیر امون کتابی که درباره کیارستمی منتشر کرده است. /ایسنا

تنها کمی بعد از درگذشت قاسم آه‌نین جان، اهالی فرهنگ داغدار یکی دیگر از بزرگان ادبیات معاصر شدند؛ منصور اوجی، شاعر و نویسنده شیرازی شامگاه‌شنبه پس تحمل یک دوره طولانی بیماری، در ۸۴ سالگی، در منزل خود با زندگی وداع گفت. او متولد نهم آذرماه سال ۱۳۱۶ شیراز، دانش آموخته مقطع کارشناسی، رشته فلسفه از دانشگاه تهران و فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته علوم تربیتی از دانشسرای عالی تهران بود. اوجی مدت زیادی نیز به تدریس اشتغال داشت اما در نهایت آن را رها کرد تا زمان بیشتری به شعر اختصاص بدهد. «ریاغ شب»، «خواب درخت و تنهایی زمین»، «شهر خسته»، «این سوسن است که می‌خواند»، «مرغ سحر»، «صدای همیشه»، «شعرهایی به کوتاهی عمر»، «حالی است مرا» و «کوتاه مثل ا» از جمله آثار به‌جامانده از این شاعر مطرح کشورمان هستند.

به یاد منصور اوجی، شاعر نامداری که در ۸۴ سالگی درگذشت

سفر به آینه‌های بلند شعر

۱) بی‌شک سرچشمه‌های هنر و ادبیات بویژه شعر، از فضای کهن‌الگوها شروع شده و به منظری از هستی‌شناسی و از پی آن در چشم‌انداز زیبایی‌شناختی، به حوزه زبان شاعرانگی راه پیدا می‌کند و پس از آن در قلمرو دایری اهل نظر و مخاطبان شعر خود را به نمایش می‌گذارد. در چنین جایگاهی است که شعر با توجه به آرایه‌های شکلی و محتوایی از فضای دستمایه کار، در گذرگاه‌های روزگار خودش، پنجره‌ای به‌سوی جهانی تازه و تازه‌تر می‌گشاید. به عبارتی به شناخت هنری و اندیشه‌ورزی شاعرانگی دست می‌یازد. بنابراین، هر آنچه به میدان می‌آید از جهان روزمرگی‌ها، به‌تدریج فاصله

می‌گیرد. نگرش، جهان‌بینی، بهره‌گیری از لایه‌های زبان دیگری را به تجربه‌ای ساخت‌گرایانه می‌رساند و در صید لحظه‌ها در نشان دادن یافته‌های خویش در منظری شاعرانه، به کمک تخیل، تصویر، استعاره و... واقعیت‌های دیگری را مطرح می‌کند و از این جایگاه شروع یک آغاز در کار خلاقیت و بهره‌مندی از رمانتیسیم اجتماعی در سروده‌های اوجی فضای خاصی را در پی دارد.

۲) منصور اوجی (متولد نهم آذر ۱۳۱۶، درگذشت نوزدهم اردیبهشت ۱۴۰۰) از شاعران صاحبنام دهه‌های پنجاه و شصت و تا حدی هم در چهار دهه اخیر بوده است. چشم‌انداز نگاه شاعر در شعر امروز، پیوسته تلفیقی از جهان عاشقانه و نگرشی فردی و اجتماعی بوده که با خود تجربه‌های چندی را در حوزه زبان و حفظ شاعرانگی به کار گرفته بود.

در آثار شعری اوجی، زنجیره وزن به شیوه‌های خاصی جریان دارد. وی در فضای سطریندی اشعارش با وسواس فراوانی عمل می‌کرد. «حافظه

پرورش ذوق در گذرهای فرهنگ و هنر

یکی از دغدغه‌های همیشگی اهالی فرهنگ و هنر تربیت زیبایی‌شناختی جامعه و کمک به پرورش ذوق مردم از طریق تولید آثار هنری فاخر، ارائه محتوای فرهنگی غنی و برگزازی رویدادهای وزین بوده است. آثار، خدمات و رویدادهایی که در مرحله آفرینش توأم با تأمل و دقت خلق شده و عرضه آنها در طول قرن‌ها به شکل‌گیری مراکز، سالن‌ها و تالارهایی فاخر انجامیده که افشاری خاص که خود را ملتمز به تربیت تخیل دانسته یا در حسرت و چوچ مفاهیم اجتماعی و فلسفی درواری آثار هنری بوده‌اند به آنها آمد و شد داشته‌اند. از سویی عامه مردم در ادوار و جوامع گوناگون نشان داده‌اند که از برنامه‌ها و رویدادهای در دسترس که وجه هیجان آفرین و مفرح آنها

غالب است، استقبال می‌کنند. برنامه‌ها و رویدادهایی که کمتر به تالارها و سالن‌ها راه داشته و بیشتر در معابر و میدانی یا کافه‌ها و سالن‌های عمومی بر پا و با کمترین بها در دسترس مردم بوده‌اند. وجه بی‌تکلف و ازرا ن بودن دسترسی به هنرهای عامه پسند باعث شده مراکز ارائه این خدمات و رویدادها با رونق باشند و آفرینندگان و عرضه کنندگان خدمات در این معابر و مراکز همواره بکوشند که بر جنبه سرگرم‌کننده و هیجان‌آور آثار خود بیفزایند. از سویی دیگر در میان سیاستگذاران و برنامه‌ریزان فرهنگی که هدایت، حمایت و نظارت بر فرایند تولید و عرضه آثار فرهنگی و هنری را بر عهده دارند، هر یک از این جریان‌های هنری خواست‌ها، نیازها و خدمات فاکر فرهنگی را به جامعه و ارتقای فرهنگ عمومی از طریق تقویت جنبه‌های اخلاقی و تربیتی فعالیت‌های فرهنگی به حمایت از هنر فاخر و متعالی انجامیده و از منظری ضرورت تأمین نشاط اجتماعی و پاسخگویی به نیازهای عامه مردم، برنامه‌ریزان فرهنگی را از تقابل با ارائه‌کنندگان هنرهای عامه پسند بر حذر داشته‌است. در این بین و از منظر سیاستگذاری میان مردم برد و میان آفرینش‌های الوای هنری و ذائقه مردم پیوندی ایجاد کرد و از فضاهای زنده شهرها به‌عنوان محل تجلی این پیوند بهره‌برد. بازارچه‌ها، پیاده راه‌ها، کاروانسراها، عمارت‌ها و بناهای تاریخی‌ای که در بافت‌های پربرون شهری واقع شده‌اند و نقاط عطف مناسبی برای تعاملات انسانی محسوب می‌شوند، قابلیت‌پذیرش کسب و کارها و رویدادهای فرهنگی و هنری را در کالبد خود دارند. در این بین تأکید بر این نکته که برقراری این پیوند و استقرار مشاغل فرهنگی در کالبد‌های پربرون شهری باید کاملاً طبیعی صورت‌پذیرد و برنامه‌ریزان فرهنگی و مدیران شهری از تحمیل و اقدام‌های صنعتی اجتناب کنند، ضروری است. چرا که تحمیل با روح هنر در تضاد و تقابل است. به عبارتی گذر فرهنگ و هنر با خواست جامعه و اهل هنر، در بافت شهری مناسب و در فرایندی خود خواسته شکل می‌گیرد و مدیریت شهری صرفاً نقش تسهیل‌گر را ایفا می‌کند. ترغیب هنرمندان دغدغه‌مند برای مشارکت در شکل‌گیری این گذرها، عرضه آثار و محتوای‌های کاربردی و برگزازی رویدادهای آمیخته با مفاهیم عمیق به مرور به شکل‌گیری مراکز جدیدی می‌انجامد که در عین در دسترس بودن، در پرورش ذوق جامعه و ارتقای فرهنگ عمومی نقش آفرین خواهند بود. شکل‌گیری گذرهای فرهنگ و هنر علاوه بر نقش مؤثری که در پرورش ذوق جامعه دارند، فرایند عرضه آثار هنری و کالاهای فرهنگی را نیز تسهیل و موجب رونق کسب و کارهای مرتبط می‌شوند. در شهرهای گردشگرپذیر اثر بخشی این گذرها بیش از سایر شهرها خواهد بود و به مرکزی برای معرفی فرهنگ بومی و هنرهای سنتی آن شهر به گردشگران بدل می‌شوند. به عبارتی ایجاد گذرهای فرهنگ و هنر فرصتی برای آشنایی مردم با روح شهرهایی است که به سرعت به‌سمت بدقواگی و فاصله گرفتن با هویت خود پیش می‌روند. امید که تلنگری برای توجه بیش از پیش به فرهنگ و هنر و پیشینه غنی شهرها باشد.

عکس نوشت
رفتند پس آیت‌الله ماشمی رفسنجانی در تالار چهارم موزه انقلاب اسلامی و دفاع

مقدس رونمایی شد.این تندیس سیلیکونی را حمید کنگرانی در ابعاد واقعی ساخته و با تصاویر آیت‌الله ماشمی رفسنجانی در سال‌های ۱۳۶۵ و ۱۳۶۶ منطبق است؛ سال‌هایی که او به‌عنوان فرمانده در دفاع مقدس حضور داشت. این تندیس در جریان پروژه موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس به منظور ساختن تندیس فرماندهان اتان جنگ (هشت سال دفاع مقدس) ساخته‌شده‌است.

دعای روز بیست و هفتم ماه مبارک رمضان

اللّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصِيْرَ اُمُورِي فِيهِ مِنْ الْعُسْرِ اِلَى الْبُسْرِ وَاَقْبِلْ مَعَادِيْرِي وَحُطْ عَنِّي الذَّنْبَ وَ الْوُزْرَ يَا رَوْفًا يَعْجِدُو الصَّالِحِيْنَ

خدایا در این ماه فضیلت شب قدر را روزی ام ساز و کارهایم را از سختی به آسانی برگردان و پوزش‌هایم را بپذیر و گناه و بار گران را از گردنم بریز، ای مهربان به‌بندگان شایسته.

روز بیست و هفتم ماه رمضان

ای دانای اسرار نهانی!

شاید اگر کسی غیر از تو از گناه و اشتباهات مطلع می‌شد آن را انجام نمی‌دادم و البته اگر بخوبی از عاقبت آن گناهان، آگاهی داشتم باز هم امکان داشت از انجام آن گناه پرهیز کنم و این، نه از آن جهت است که دیگران را بر تو ترجیح می‌دهم، بلکه به این خاطر است که تو را در پوشاندن گناه بهتر و برتر از دیگران می‌دانم. ای ستار العیوب، در ایستگاه بیست و هفتم مهمانی رمضان، فضل و بخشش خودت را شامل حالم کن و با خطا پوششی‌ات از گناهانم بگذر و برای آن مرا سزائش مکن. همین.

ماه صیام در کردستان

روژه از جمله عبادات مهم در دین اسلام است که همچون سایر نواحی جهان اسلام در میان اهل سنت و بویژه در کردستان، با استقبال فراوان و شکوه و معنویت خاص برگزار می‌شود. در این مقال، نگاهی خواهیم انداخت به بعضی از برنامه‌های دینی و اجتماعی اهل سنت در کردستان در ماه صیام.

■ **ختم قرآن**: از آنجا که رمضان ماه نزول قرآن است (شهر رمضان الذی أنزل فیهِ القرآن...) یکی از برنامه‌های مسلمانان در این ماه، ختم قرآن است. روزه داران، ملزم به تلاوت یک جز، قرآن هستند و همراه با تلاوت، در حد توان و وسع، به تدبر در مفاهیم آیات می‌نشینند. در بسیاری از مساجد و محافل، به‌صورت روزانه یا شبانه، جلسات تفسیر و بیان مفاهیم قرآن هم از سوی ماموستاها(روحانیون) برپا می‌شود.

■ **تراویح**: نمازی است که هر شب پس از فریضه نماز عشاء، معمولاً به‌صورت جماعت در مساجد گزاره می‌شود و بسیار باشکوه و باصفا ست. نماز تراویح بیست رکعت است که پس از هر دو رکعت، سلام داده می‌شود و پس از هر چهار رکعت استراحت(یا اصطلاحاً ترویحه ای) می‌شود و دعاها و اوراد خاصی به‌صورت دسته جمعی خوانده می‌شود. (یا حَتَّان یا مَنَّا؛ یا ذاالْفُضْلِ وِ الْاِحْسَان! ثَبَّتْ قَلْبُنَا عَلَی الْاِیْمَانِ، نَرْجُو عَفْوَ الْعَفْرَانِ).

در یازده شب نخست رمضان، در کنار دعاها و نیایش‌ها، صدای بلند و با خطاب قرار دادن رمضان، «مرحبا مرحبا یا شهر رمضان مرحبا یا شهر الخیر و البرکة و الإحسان، فَتَحَتْ فِیکَ ابوابُ الجنان و غُلِّغَتْ فِیکَ ابوابُ النِّیّان» سر داده می‌شود و در یازده شب آخر، «الوداع الوداع یا شهر رمضان الوداع...» گفته می‌شود.

در شب‌های رمضان هرکس به قدر وسع و توان خود، شب زنده‌داری می‌کند؛ بخصو ص در شب‌های قدر که در دهه اخیر ماه رمضان واقع است که یکی از شب‌های فرد است. شب قدری است که گناهان آمرزیده می‌شود و عبادت در آن شب، بهتر و بیشتر از هزار ماه است و شب نزول فرشتگان و روح الامین به زمین است و شب سلام و نزول رحمت است، (لَیْلَةُ الْقَدْرِ حَیْزٌ مِنْ أَلْفِ شَهِرٍ، تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ و الرُّوحُ فیها بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ کُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ عَلَی حَتِّیْ مطلع الفجر). که گاه همراه با نیایش‌ها و دف می‌شود. به فیض‌ش ناثل شوند. معلوم نیست شب قدر دقیقاً کدام یک از شب‌هاست اما غالباً شب بیست‌وهفتم را شب قدر می‌دانند و به‌نظر امام شافعی شب بیست‌وسوم است.

■ **بیدار کردن هم‌دگر برای سحری (پارشو)**: یکی از رسم‌های زیبا که هنوز هم در بسیاری جاها باقی مانده است. مأموریت چند نفر در کوی و برزن و بیدار کردن مردم برای برخاستن از خواب و نماز تهجد و راز و نیاز است که معمولاً با خواندن اشعار و نیایش‌هایی است که اصطلاحاً «صلا» گفته می‌شود

که گاه همراه با نیایش‌ها و دف می‌شود.
■ **رمضان کریم**: رمضان، ماه خیرات و بخشش‌هاست. هرکس هر قدر در توان داشته باشد می‌بخشد و فقرا و مساکین را اطعام می‌دهند.

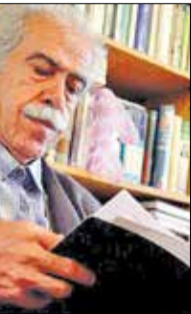
پختن نان روغنی محلی و توزیع آن در میان همسایگان و اقوام و افراد نیازمندان، یکی از سنت‌های دیرینه است.

■ **عید فطر**: مراسم عید فطر بسیار با شکوه برگزار می‌شود. در همه مساجد محلات، این نماز برپاست. پس از یک ماه عادت ستیزی و مبارزه با خواشه‌های نفسانی، مردم بهترین لباس‌هایشان را می‌پوشند و پس از انجام غسل مستحب، معطر و آراسته به نماز عید می‌روند.

■ **سرفطره یا زکات بدن**: پرداخت زکات بدنی واجب شرعی است که قبل از برگزاری عید فطر باید به شخصی که از نظر مالی مستحق دریافت آن است پرداخت شود.

■ **حالات طبعی**: پس از برخاستن از نماز عید فطر، حاضران در مسجد، برای طلب حالاتیت از همدیگر و رفع کدورت‌های احتمالی، یکدیگر را می‌پوسند و از هم حالاتیت می‌خواهند که منظر زیبایی از دوستی و اخلاص توأم با حلقه زدن اشک در چشم‌ها خلق می‌کنند و دوستی و صفا را تجدید دوباره می‌کنند.

■ **دید و بازدیدها و صله رحم**: پختن غذای گرم برای صبح عید که معمولاً (پل او جشن) گفته می‌شود نوعی عادت ستیزی است و خاطره‌اش ماندگار، از دیگر برنامه‌های خانواده‌هاست. البته قدیم ترها افراد، غذای خود را با خود به مسجد می‌بردند و پس از نماز عید، در مسجد سفره پهن می‌شد و غذای صبح عید تناول می‌شد. بعد از اتمام این برنامه، مردم برای صله رحم به دید و بازدید به خانه اقوام و خویشان سر می‌زنند.

بی‌خاطرات لوح سیاهی است/ عهد جوانی گلی است سرخ‌تر از سرخ/ در چمن صبح/شب همه شب بی چراغ ماه نشستیم/ در بغل ترس، صبح نیامد/و آن شب، تاریخ ثانیه‌ها را در آب ظلمت خود نشست/خاطره را نیز از مجموعه کوتاه مثل ا». در فضای زبان شعری اوجی توجه شاعر به نوآوری‌ها است، اما در اینجا آتجاز زبان کلاسیک کهن نیز در سروده‌هایش سود برده است. شاعر گاهی هم در برخی از سطرها نحو زبان

را به ساختارهای شکستن فرم می‌کشاید. اوجی شاعری است که تا حدودی به شعر گذشته تعلق داشته و همچنین با تأثیرپذیری از شاعران همسوی روزگارش که به تجربه‌های زبانی دلبستگی زیادی از خود نشان می‌داد. «من از بهار امن/ از بهار نمی‌آیم/ و تو و سکوت/ صبحدمت را چه کن شکست/ دیدی/ درون دست‌توی می‌آیزد/ و من به یاد که افتادم که از من نمی‌آید»(از مجموعه این سوسن است که می‌خوانند).

در سروده‌های اوجی عناصر بیرونی دریافت‌های شخصی و اجتماعی از دیروز تا به امروز جریان دارد. از سوی دیگر شکلی از روایت و قصه‌پردازی نیز در بعضی از شعرهایش دیده می‌شود. بی‌گمان منصور اوجی با همه دستاوردهای زبانی و محتوایی‌اش از منظر خیال‌انگیزی و بهره‌گیری از زبان دارای نگرشی میانه بوده است. وجه دیگر شعر وی همانا توجه به طبیعت و عناصری از درون آن بوده است. یادش تازه باد.

غزل‌هایی برای خلوت گزینی با خدا

«نیایش نوعی غزل است به زبان دین؛ چنانکه غزل نوعی نیایش است به زبان ادب.» این اولین جمله از پیشگفتار کمال‌الدین غراب بر ترجمه فارسی کتاب «گزیده‌ای از نیایش‌های علی(ع)» است؛

کتابی که به گزینش و ویرایش استاد محمود مهدوی دامغانی فراهم آمده و انتشارات علمی و فرهنگی آن را روانه بازار نشر کرده است. امام علی بن ابی‌طالب(ع) روحی پنهانور در تاریخ الهیات است، پیشوایی که گفتارش لبالب از حکمت و رفتارش آکنده از شفقت درقبال خلق و خشیت در پیشگاه خلق بود. از این چهره تابناک دینی، مواظ و حکم و ادعیه و کلمات قصار و نامه‌ها و فرامین فراوانی به جای مانده است که هر کدام یک جهات کنوگونی از اعتنا و استفاده‌اند. دعا‌های مأثور از امام علی افزون بر اینکه لوح خاسری و افتقار یک عبد صالح و صادرا را به نمایش می‌گذارد لفظ و لحنی به غایت فخیم و شاعرانه نیز دارد. به اعتبار همین خاصیت‌ها است

که نیایش‌های امیرمؤمنان را می‌توان غزلواره‌هایی دانست که باخشت‌هایی از آموزه‌های دین قالب گرفته شده‌اند. در این غزلواره‌های علوی، عرض نیاز و ابراز نقص و فقر پیوند یافته‌است و به‌وصف معشوق محتشم و در ذیل آن شکایت از فراق و فاصله و بالاخره طلب وصل و ختم هجران. این مضامین در هیچ غزلی نیست که نیست. به این اعتبار حق با استاد کمال‌الدین غراب است که نیایش را غزلی به زبان دین و غزل را نیایشی به زبان ادب می‌داند. در نیایش‌های امام علی، خصوصاً وقتی به شایستگی جامه پارسی به تن کرده باشد می‌توان شهد غزل‌های ناب شاعرانه را جُست. «گزیده‌ای از نیایش‌های حضرت علی» فارسی شدهٔ ۷۲ فراز نیایشی از کلمات و جملات پیشوای پارسیان است که محمود مهدوی دامغانی، مترجم نامدار میراث تاریخی و عرفانی اسلام، از میان منابع مسلمان تاریخی و مجامع معتبر روایی انتخاب و طبقه‌بندی کرده و کمال‌الدین غراب، نویسنده و مترجم خوش فرجه آنها را در برده‌های لفظ شیرین پارسی غلطانده و شکرانود کرده‌است. هم گزینش دعاها و هم برگردان آنها به زبان فارسی در منتهای سلیقه‌مندی بوده و مخاطب را با منظومه‌ای معنوی و خوشخوان مواجه می‌کند. نیایش‌ها از عبارت‌های یک سطری تا فرازهای چند صفحه‌ای را شامل می‌شوند.

گزیده‌ای از نیایش‌های حضرت علی(ع)

گزینش و ویرایش: محمود مهدوی دامغانی

ترجمه: کمال‌الدین غراب